

جمعه 17 اسفند 1397 - 1 رجب 1440 - 8 مارس 2019

تأسیس "حزب دموکرات" تبریز توسط روحانی مجاهد شیخ "محمد خیابانی" (1295 ش)

تأسیس "حزب دموکرات" تبریز توسط روحانی مجاهد شیخ "محمد خیابانی" (1295 ش)

در زمان شیخ محمد خیابانی، اوضاع جهان اسلام و بالاخص ایران به خاطر دخالت‌های بیگانگان از جمله روسیه، انگلیس و آلمان بسیار آشفته و تأسّف‌انگیز بود. در این حال، شیخ محمد خیابانی، روحانی دلاور و آذربایجانی برای قطع ایادی استعمار و مبارزه با بیگانگان و ستمکاران داخلی، در هفدهم اسفند 1295 ش برابر با 14 جمادی‌الاول 1335 ق حزب دموکرات تبریز را به وجود آورد. خیابانی، سازمان سیاسی خود را دموکرات ملی، و آذربایجان را آزادستان نامید. با وجود اینکه قیام خیابانی، شوروی‌ها را به وسوسه انداخته بود، ولی طولی نکشید که دریافتند رهبر نهضت نه تنها روی خوش به آن‌ها نشان نمی‌دهد بلکه نسبت به پیاده شدن قوای شوروی در بندر انزلی سخت معترض است. شیخ محمد خیابانی در حالی دست به این اقدام زد که مردم به خاطر فروپاشی حکومت تزاری روس، غرق شادی بودند و خروج نظامیان روسیه از تبریز را آرزو می‌کردند. خیابانی در این هنگام دوستان آزادی‌خواه و مبارز خود را که اغلب دموکرات نامیده می‌شدند گرد آورد و کمیته‌ای تشکیل داد و درباره وضع پیش آمده، به تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری پرداخت. شیخ محمد خیابانی، نمایندگان فرقه دموکرات و دیگر آزادی‌خواهان را از سراسر آذربایجان به تبریز دعوت کرد و تشکیلات فرقه دموکرات که از پنج سال قبل تعطیل شده بود، دوباره تأسیس شد.

استعفای "اسدالله علم" از نخست‌وزیری و انتخاب "حسنعلی منصور" به این مقام (1342 ش)

امیر اسدالله علم که پس از توافق آمریکا و شاه ایران در 28 تیرماه 1341 به نخست‌وزیری رسیده بود، سرانجام پس از بیست ماه صدارت به اراده شاه و بدون اعتنا به قوه مقننه استعفا کرد و جای خود را به حسنعلی منصور داد. این استعفا و سپس انتصاب منصور، از نظر سرعت عمل در مشروطیت ایران بی‌سابقه بوده زیرا در همان روز که علم از کار بر کنار شد، منصور به این مقام انتخاب گردید و او که از ماه‌ها قبل مهیای این منصب بود، در همان روز، وزرای خود را معرفی کرد. از نظر ملت ایران دوران حکومت اسدالله علم، یکی از تاریک‌ترین ایام در روزگار سیاه سلطنت محمدرضا پهلوی است. برگزاری رفراندوم فرمایشی شاه و ملت، حمله به مدرسه فیضیه و بالاخره قیام خونین پانزدهم خرداد 42، از جمله وقایع مهم این دوران می‌باشند. پس از علم، منصور که مورد حمایت انگلیس و آمریکا بود، بر سر کار آمد و شاه بار دیگر خوش خدمتی خود را به اربابانش نشان داد. منصور نیز طی دوران صدارتش، زمینه‌های قانون ننگین کاپیتولاسیون را فراهم آورد و پس از اعتراض امام خمینی(ره) به این مصوبه، آن حضرت را به ترکیه تبعید نمود. سرانجام حسنعلی منصور در بهمن سال بعد، توسط جوانان مؤمن هیئت مؤتلفه اسلامی اعدام انقلابی شد و بر کارنامه ننگین او، مهر ابطال خورد.

درگذشت استاد "حسین قوامی" موسیقی‌دان ایرانی (1368 ش)

استاد حسین قوامی معروف به فاخته، از استادان نامدار موسیقی اصیل ایرانی، در سال 1286 ش در تهران به دنیا آمد. او آواز را نزد استادان مشهور آموخت و طی چند سال، ردیف‌ها و دستگاه‌های موسیقی را به خوبی فرا گرفت. استاد قوامی پس از پیروزی انقلاب اسلامی نیز، هنر و دانش خود را در اختیار علاقه‌مندان موسیقی سنتی ایران قرار داد. از وی آثاری به همراه پیانوی محجوبی و دیگر نوازندگان در دست است. وی در سال 1367 ش، موفق به دریافت نشان درجه یک هنری از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی شد. استاد قوامی سرانجام در 17 اسفند 1368 در هشتاد و یک سالگی، در تهران درگذشت و در امامزاده طاهر کرج مدفون شد.

میلاد "امام محمدباقر (ع) بنا به روایتی (57 ق)

بنا به روایتی حضرت امام محمدباقر(ع) در اول رجب سال 57 ق در مدینه به دنیا آمد. آن حضرت را باقر لقب دادند که به معنای شکافنده‌ی علوم است، زیرا آن بزرگوار مشکلات و پیچیدگی‌های علمی عصر خود را با دقت و ظرافت خاصی تجزیه و تحلیل می‌کرد. در دوران امامت آن حضرت، از سال 96 ق که مقارن با سال‌های پایانی حکومت جور بنی امیه و ضعف آن بود، فرصتی فراهم شد تا آن بزرگوار به تقویت بنیان‌های فکری و فرهنگی مسلمانان بپردازد. در این زمان و همچنین در دوران امامت فرزندش امام جعفر صادق(ع) بسیاری از علوم شکوفا شد و شاگردان آن دو بزرگوار، برخی از علوم را گسترش داده، علوم جدیدی را نیز ابداع کردند. امام محمدباقر(ع) بر اثر سلطه‌ی حکومت طاغوت، از نظر سیاسی مژزوی بود و اعتراضات او به صورت یک نهضت سیاسی همه جانبه به سرنگونی رژیم بنی‌امیه انجامید. ایشان که دریافت‌ه بود فرهنگ تشیع در انزوا قرار گرفته و زیر چکمه‌ی

جلال‌دان اُموي، بي‌رَمَق مانده است، دست به يك انقلاب وسيع فرهنگي زد و با تشكيل حوزه‌ي علميه و تربيت شاگردان برجسته، فقه آل محمد(ص) و خط فكري تشييع را آشكار ساخت. پس از آن حضرت(ع) فرزند برومندشان، حضرت امام جعفر صادق(ع)، با تشكيل حوزه‌ي علميه با چهار هزار نفر شاگرد، آن حركت و نهضت فرهنگي را غناي بشپړتۍ بخشيد.

مرگ "جان اريكسون" مهندس و مخترع سوئدي (1889م)

جان اريكسون ميتكر سوئدي در 31 جولای 1803م در سوئد به دنيا آمد و پس از طي تحصيلات متوسطه به خدمت در ارتش پيوست. وي در ارتش سوئد نقشه‌هاي نظامي طرح مي‌راند و درباره قطعات جديد ماشين‌ها، نظريه‌هاي بسياري ارائه مي‌داد. در آن زمان، روش معمول براي راندن و حركت كشتي‌ها ابتدائي و اوليه بود. چرخ‌هاي پره‌دار اغلب در اثر برخورد با اجسام شناور زيان مي‌ديدند و گردش آنها به سختي انجام مي‌گرفت. نظريه اريكسون براي حل اين مشكل، نصب يك پروانه بزرگ در انتهاي زيرين كشتي بود. وي سپس پروانه دَواري اختراع كرد كه بسياري از اشكالات فني كشتي بخار را از ميان برمي‌داشت. اريكسون پس از چندي براي ارتش امريكا نوعي ناو جنگي را طراحي كرد كه با موتورهاي بسياري قوي كار مي‌راند و به وسيله سكان، تغيير جهت مي‌يافت. جالب‌ترين قسمت اين ناو، آسانسوري بود كه گلوله توپ را به برج توپخانه مي‌برد و آماده شليك مي‌ساخت. اريكسون را به خاطر اين اختراع، پديد آورنده ناوهاي جنگي امروزي مي‌دانند. جان اريكسون سرانجام در 8 مارس 1889م در 86 سالگي درگذشت.